

کشاورزی ایران نیازمند تغییرات بنیادین

کاشت‌شناس کشاورزی

تطبیق با تغییرات اقلیمی مواجه است که وضعیت پیچیده‌ای را فراهم کرده‌است. با این‌که مدت‌هاست بحث تغییر الگوی کشت را مهم‌ترین راهکار نجات کشاورزی ایران از بحران کم‌آبی عنوان می‌کنند اما نباید فراموش کرد شیوه‌های کشاورزی در استان‌های مختلف نیازمند بازنگری است و در این میان، الگوی کشت فقط یکی از سه مساله رودرروی این صنعت به شمار می‌آید. یکی از دردهای صنعت کشاورزی ایران موضوع توسعه بی‌رویه سطح زیرکشت است که قبل از هر چیز باید مورد توجه قرار گیرد. طی دهه‌های اخیر سطح زیرکشت به شکل غیرمنطقی دو برابر شده‌است. البته با توجه به گسترش فناوری و تکنیک‌های لازم، در برخی مناطق انجام این کار پلامانع بوده اما قطعاً عمده این کار نادرست و نباید انجام می‌شد. تجربه نشان داده در مناطق زیادی از ایران، دسترسی به منابع آب طبیعی پایدار ممکن نیست و برای این‌که بتوانیم محصولات کشت شده را آبیاری کنیم، مجبور شدیم نظام هیدرولوژیک را دستکاری کرده و پیوسته به سدسازی روی بیابوریم یا چاه‌های بی‌شماری حفر کنیم. نتیجه این اقدامات، کاملاً مشهود است که خشک شدن سرزمین اولین و وحشتناک‌ترین آنهاست. همین الان باید در نقاطی که استعداد کشت وجود ندارد، این کار متوقف شود. تغییر الگوی کشت با توجه به گسترش دانش کشاورزی جهان و پیشرفت فناوری موضوع دیگری است که در کنار مقوله کاهش سطح زیرکشت در شرایط اقلیمی نرمال مطرح می‌شود. به عبارتی در یک شرایط معمول اقلیمی سطح زیرکشت نباید بیش از حد، توسعه یابد و به منظور داشتن کشاورزی پایدار، الگوی کشت باید مرتب به روز شود. بعد از اینها تغییر اقلیم در کشور مطرح می‌شود و از آنجا که دمای متوسط کشور افزایش یافته، میزان بارش‌ها نیز حداقل ۲۰ درصد کاهش یافته‌است. در کمال تاسف باید گفت الگوهای اقلیمی حکایت از کاهش این رقم دارند، یعنی باید از همین الان خود را با شرایط آینده وفق دهیم.

با در کنار هم قرار دادن مباحث فوق فقط یک نتیجه حاصل می‌شود و آن هم این که کشاورزی در ایران مقوله‌ای آسیب‌پذیر است. اقتصاد کشاورزی، فعالان زیادی دارد ولی بازده و درآمدش پایین است. ضمن این که کشاورزان سرمایه کافی برای ارتقای سیستم‌های کشت و آبیاری نوین ندارند و صندوق دولت هم برای حمایت از آنها خالی است. روند فعلی کشاورزی در ایران به قیمت نابودی منابع پایه و محیط‌زیست در حال انجام است و متولیان نیز برنامه مشخصی برای بهبود این وضعیت ندارند. عواملی مانند تغییر اقلیم، افزایش جمعیت، پایین بودن هزینه تولید در کشورهای رقیب، امکان واردات محصولات کشاورزی از دیگر کشورها یا قیمت‌های بسیار کمتر و روش کشاورزی سنتی و توسعه نیافته، کشاورزی ایران را به شدت به چالش کشیده‌است. برای کاهش سطح زیرکشت، دولت باید به شغل جایگزین و احتمالاً هزینه قابل قبول فکر کند. رفتن به سمت تغییر الگوی کشت و مکانیزاسیون کشاورزی بسیار برهزینه است. بحث تغییر اقلیم این هزینه‌ها را افزون‌تر و شیوه اجرای برنامه‌های مرتبط را پیچیده‌تر می‌کند. اصلاح این وضعیت نیز به سرمایه نیاز دارد که این سرمایه موجود نیست و باعث شده که این شرایط فرساینده و ویرانگر ادامه یابد.

برای حل جدول اعداد باید در هر مربع کوچک تر ۳ در ۳ هیچ عدد تکراری وجود نداشته باشد. همچنین هیچ عددی در یک سطر یا ستون مربع بزرگ ۹ در ۹ تکرار نشده باشد.

	۹	۲							
	۱								

بر اساس مطالعات انجام شده هم‌اکنون در ۲۶ استان کشور زیتون کشت می‌شود و طبق گزارش سازمان فائو در سال زراعی ۲۰۲۱ ایران با تولید ۱۰۸ هزار تن میوه زیتون، هجدهمین کشور تولیدکننده این محصول در دنیا بوده‌است.

۴۰ درصد زیتون کشور در شهر طارم زنجان تولید می‌شود و سپس استان‌های گیلان، سمنان، قزوین، فارس و گلستان در رتبه‌های بعدی قرار دارند. بخش عمده‌ای از زیتون تولیدی کشور به‌صورت کنسرو زیتون مورد استفاده قرار می‌گیرد و مقدار زیادی هم در تهیه روغن زیتون استفاده می‌شود. در حالی که سرانه مصرف روغن در کشور بین ۱۵ تا ۱۷ کیلوگرم است اما سرانه مصرف روغن زیتون حدود ۱۰ تا ۱۸ گرم است. درحالی‌که سرانه مصرف روغن زیتون در کشورهای اروپایی ۵۰ گرم است.

استقبال از تولید، حمایت می‌خواهد

خام فروشی محصولات در حوزه‌های مختلف یکی از مهم‌ترین مشکلات اقتصاد ایران است که سال‌هاست گریبان آن را در حوزه‌های مختلف گرفته‌است. تغییر نگاه از خام فروشی به فرآوری به اشکال مختلف و ایجاد ارزش افزوده برای انواع محصولات کشاورزی می‌تواند نقش مهمی در رهایی از وابستگی داشته باشد.

با این‌که زیتون‌کاران با مشکلات زیادی دست و پنجه نرم می‌کنند اما هم استقبال از تولید این محصول بالاست و هم با در نظر گرفتن موارد نکات کاشت و داشت، زیتون با کیفیت و کمیتی برداشت می‌شود. استقبال از تولید زیتون در استان‌های مختلف کشور خوب است اما اگر حمایت‌ها به نحو احسن انجام نشود، همین مسیر هم می‌تواند به دست‌اندازهای زیادی برسد.

ناگفته نماند یکی از دلایل این‌که باغداران زیتون در ایران قادر به رقابت با کشورهای اروپایی تولید کننده این محصول نیستند، هزینه‌های بالای تولید و قیمت تمام‌شده آن است که با جوان‌سازی باغات می‌توان بخشی از این مشکل را مرتفع کرد. کاری که در قزوین در دستور کار قرار گرفته و مدیر باغبانی سازمان جهادکشاورزی این استان با بیان این‌که از سال گذشته تاکنون در راستای جوان‌سازی باغات حدود ۱۵۰ هکتار

حل سودوکو ۴۲۸۳

سودوکو ۴۲۸۴

ساخت بیمارستان در ۳ شهرستان کرمانشاه

صادق کریمی، معاون توسعه مدیریت و منابع دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه با بیان این‌که در حال حاضر همه شهرستان‌های استان به جز دالاهو، روانسر و ثلاث باباجانی بیمارستان دارند، گفت: بیمارستان ۳۲ تختخوابی ثلاث باباجانی ۸۵ درصد پیشرفت فیزیکی دارد و اوایل سال آینده به بهره‌برداری می‌رسد و فاز اول بیمارستان ۶۴ تختخوابی روانسر هم ۹۵ درصد و فاز اول بیمارستان دالاهو هم صد درصد تکمیل شده و امیدواریم با تخصیص اعتبارات لازم این سه شهرستان هم به زودی صاحب بیمارستان شوند.

رنج زیتون

ایران هجدهمین کشور تولید کننده زیتون دنیاست اما سهمی از بازار جهانی ندارد

زیتون یکی از مهم‌ترین محصولات کشاورزی در استان‌های مختلف ایران است که اگر از خام فروشی دور و به میزان فرآوری و روغن‌کشی این محصول بیش از پیش پرداخته شود، می‌تواند علاوه بر تامین نیاز داخل، ارزآوری خوبی برای کشور داشته باشد. سال گذشته ۱۱هزار و ۲۰۰ تن روغن زیتون در کشور تولید و مابقی از طریق واردات تامین شد. برآوردها حاکی است که امسال تولید روغن زیتون به حدود ۵۰۰۰ تن برسد. باوجود اختصاص پارانه به واردات سایر روغن‌ها اما ارزی به واردات روغن زیتون اختصاص داده نمی‌شود در حالی‌که این محصول کالای سلامت محور است. فعالان این عرصه معتقدند در این شرایط دولت باید ارز دولتی به واردات ماشین آلات فرآوری زیتون اختصاص دهد، چراکه مشابه داخلی در کشور وجود ندارد. در غیر این صورت تولید بالای زیتون در ایران نمی‌تواند امتیاز مثبتی برای آن باشد.

افزایش تولید ۳برابری در گیلان

گیلان که در رتبه دوم تولید زیتون کشور قرار دارد، بیش از ۹۰۰۰ هکتار باغ زیتون در دل خودش جای داده که ۲۲هزار باغدار در این بخش فعالیت می‌کنند.

امسال با وجود کاهش نزولات جوی و محدودیت‌های آبی تولید زیتون در گیلان بیش از سه برابر شده است، یعنی ۲۵هزار تن محصول از باغات زیتون استان برداشت می‌شود که این رقم در سال گذشته ۱۱هزار تن بود.

وقتی علت برداشت بالای زیتون در گیلان مورد بررسی قرار گرفت، معلوم شد یکی از دلایل، کنترل آفات بوده

شدن ارتفاع درختان عملیات برداشت محصول تسهیل

شده و هزینه‌های برداشت نیز تا حد چشمگیری کاهش می‌یابد، ادامه می‌دهد: «این مسأله به کاهش قیمت تمام‌شده برای تولید زیتون منجر شده و به سود باغداران است. اخیراً نیز برای نخستین مرتبه کمباین تمام مکانیزه برداشت زیتون از سوی بخش خصوصی از یکی از کشورهای اروپایی خریداری شده و در آینده نزدیک وارد کشور می‌شود و در باغات زیتون قزوین مورد استفاده قرار خواهد گرفت.»

کرمان میزبان کنفرانس گردشگری بیابان لوت

فریدون فعالی، مدیرکل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان کرمان با اشاره به برگزاری سومین کنفرانس بین‌المللی گردشگری بیابان لوت با همکاری دانشگاه شهید باهنر کرمان گفت: هدف از برگزاری این کنفرانس استفاده حداکتری از ظرفیت‌ها، فرصت‌ها و همچنین تهدیدهای موجود در حوزه گردشگری این منطقه است و در کنار این کار برنامه‌های جانبی همچون برگزاری پنل‌های تخصصی با حضور استادان ایرانی و خارجی، بازدید از جاذبه‌های کویر شهداد و بازدید از نمایشگاه صنایع دستی و شهاب سنگ‌ها و گهرسنگ‌ها در نظر گرفته شده است.

است؛ موضوعی که رئیس جهاد کشاورزی گیلان آن را مد نظر قرار داده و با بیان این‌که سال گذشته مشکل آفت زیتون داشتیم و این آفت مهار شده، می‌گوید: «به این ترتیب افزایش عملکرد و بهبود کیفیت محصول زیتون رقم خورد و به علاوه روغن زیتون استحصالی نیز از کیفیت بسیار خوبی برخوردار است.» صالح‌محمدی با اشاره به این‌که رودبار، یکی از قدیمی‌ترین مناطق زیتون‌کاری است و بدون شک زیتون تولیدی گیلان با کیفیت‌ترین زیتون کشور است، تأکید می‌کند: «به دلیل اهمیت مصرف روغن زیتون برای سلامت مردم یکی از برنامه‌های سازمان جهاد کشاورزی استان، توسعه و ترویج ارقام روغنی زیتون است تا با افزایش تولید روغن زیتون میزان دسترسی خانواده‌ها را به این محصول سالم بیش از پیش فراهم کنیم.»

امسال نیز در ادامه سیاست‌های حمایتی دولت از محصولات کشاورزی، خرید زیتون هم در دستور کار قرارگرفته و تا ۱۵ادی ادامه دارد.

مدیر تعاون روستایی گیلان با بیان این‌که به‌دنبال افزایش سه‌برابری تولید زیتون هستیم و حمایت از تولید و تقویت بازار این محصول از دوم آذرماه آغاز شده، می‌گوید: «قیمت هر کیلو زیتون خریداری شده به‌صورت حمایتی بنا بر میزان روغن موجود در دانه‌ها از کیلویی ۱۶هزار و ۰۰۰تومان تا ۲۵هزار تومان است.»

عباس جعفریور با اشاره به این‌که اگر محصول زیتون در یک زمان مشخص به مصرف تازه‌خوری نرسد به زیتون روغنی تبدیل می‌شود و امسال با توجه به این‌که ۵۰درصد تولید زیتون استان به دلایل مختلف از جمله توان پایین مردم برای خرید زیتون تازه به زیتون روغنی تبدیل شده، ادامه می‌دهد: «کارخانجات، نقدینگی لازم را برای خرید زیتون ندارند و خرید حمایتی سبب کاهش نگرانی باغداران شده است.»

گیلان یکی مرکز تعاون روستایی دارد که در منجیل مستقر است و اقدام به خرید حمایتی زیتون می‌کند. این مرکز تاکنون ۱۲تن زیتون خریداری کرده که مدیر تعاون روستایی گیلان می‌گوید: «آمادگی برای افزایش مراکز خرید وجود دارد و تعاون روستایی محدودیتی برای خرید ندارد.»

گردشگری

ماخونیک، یکی از ۷ روستای شگفت‌انگیز دنیا

تلویزیون نداشتند و به آن شیطان می‌گفتند و هرگز اجازه نمی‌دادند کودکان‌شان تلویزیون تماشا کنند تا جادو نشوند.

ساکنان ماخونیک علاوه بر دامداری، به کشاورزی و کشت محصولاتی چون سیر، چغندر، شلغم، جو و یونجه می‌پردازند و میوه‌های این روستا عتاب، زردآلو و انجیر است.

جالب آن‌که در گذشته حتی گندم را نه می‌شناختند و نه کشت می‌کردند. تا ۱۰ سال پیش آنها تنها دو وعده غذا می‌خوردند و در فرهنگ‌شان وعده‌ای به نام ناهار وجود نداشت. غذای سنتی آنها چغندر و شلغم پخته به اسم پختک است.

البته از دهه ۷۰ که گندم به این روستا رسید، با آن نان می‌پزند و همراه با کشتک می‌خورند. خانه‌های روستای ماخونیک نیز مثل باورهای آن خاص و دیدنی است البته تا حدود ۱۰۰ سال پیش آنها در «شیله» یعنی شکاف‌های طبیعی و مصنوعی کوه بودند که هنوز بقایای آن باقی مانده است.

«ماخونیک‌ها» خانه‌های‌شان را در کنار همدیگر و به‌صورت فشرده بنا کرده‌اند. خانه‌هایی کوچک که حیاط، ایوان و حتی پنجره ندارند.

اکثر خانه‌ها فقط یک اتاق دارد که مستقیم به کوچه‌های باریک و تنگ وصل می‌شود.

برای رفتن به روستای «ماخونیک» باید به شهرستان سریشه و سپس روستای مُرُج رفت.

دیدن کردند، از انزوای مردمان آن حیرت‌زده شدند. از دیدنی‌های آن می‌توان به سنگ‌سیاه یا سنگ‌نگاره، بنای برج‌وقلعه، برج گل‌انجیر، منزل سرگردونی و نادر مرده اشاره کرد.

اهالی ماخونیک افغان‌هایی هستند که چندین قرن پیش به ایران مهاجرت کرده‌اند و با زبان فارسی و لهجه خاص تکلم می‌کنند. آنها اهل تسنن بوده و علاقه بسیاری به آموزش مسائل دینی دارند. به‌طوری‌که ترجیح می‌دهند به‌جای مدارس دولتی، فرزندان‌شان را برای آموزش به مدارس دینی بفرستند.

مهاجرت و رفتن به شهر در بین ماخونیک‌ها یعنی طرد جامعه و جابه‌جایی آنها نیز منحصر به کلاته‌های منطقه است.

در باورها و عقاید ماخونیک‌ها تجاوز و غارت اموال دیگران معنایی ندارد و مردمانی صلح‌طلب هستند که حتی شکار هم نمی‌کردند.

زمین‌های کشاورزی این روستا کوچک و مینیاتوری بوده و عدالت و شراکت را بسیار رعایت می‌کردند. به گونه‌ای که حتی یک دانه زردآلو را به چندین قسمت مساوی قسمت می‌کنند. گاهی سهم یک خانواده از درخت عتاب تنها چهار دانه در طول سال است.

جالب است این مردمان تا همین ۵۰ سال پیش کارهای عادی و رایج را نیز انجام نمی‌دادند. مثلاً چای نمی‌نوشیدند، گوشت نمی‌خوردند و سیگار نمی‌کشیدند و این‌گونه کارها را گناه می‌دانستند. جالب‌تر آن که آنها

